

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 22.02.1968, sp. zn. 6 Cz 27/67, ECLI:CZ:NS:1968:6.CZ.27.1967.1

Číslo: 83/1968

Právní věta: Do hrubého zárobku (§ 9 ods. 2 zák. č. 101/1964 Zb., § 13 vyhl. č. 102/1964 Zb.) sa nezapočítava náhrada ušlého zárobku podľa zák. č. 150/1961 Zb., rovnako ako náhrada za stratu na zárobku podľa zák. č. 30/1965 Zb. alebo podľa § 193 ods. 1 písm. a) zák. práce. Újma na starobnom dôchodku, spočívajúca v tom, že bol starobný dôchodok vymeraný nižšou sumou len preto, že jeho požívateľ nedocieľoval v rozhodnej dobe pre následky svojho pracovného úrazu rovnakého zárobku ako pred úrazom, je v priamej príčinnej súvislosti s tým, že organizácia nesplnila svoju povinnosť uloženú ustanoveniami § 6 zák. č. 150/1961 Zb., § 1 zák. č. 30/1965 Zb. a § 147 zák. práce.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 22.02.1968

Spisová značka: 6 Cz 27/67

Číslo rozhodnutí: 83

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 9 102/1964 Sb. § 13 65/1965 Sb. § 147
§ 187
§ 193 24/1967 Sb. § C2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 83/1968 sb. rozh.

(Částečně nepoužitelné viz judikát 44/1980 SbRc.)

Do hrubého zárobku (§ 9 ods. 2 zák. č. 101/1964 Zb., § 13 vyhl. č. 102/1964 Zb.) sa nezapočítava náhrada ušlého zárobku podľa zák. č. 150/1961 Zb., rovnako ako náhrada za stratu na zárobku podľa zák. č. 30/1965 Zb. alebo podľa § 193 ods. 1 písm. a) zák. práce.

Újma na starobnom dôchodku, spočívajúca v tom, že bol starobný dôchodok vymeraný nižšou sumou len preto, že jeho požívateľ nedocieľoval v rozhodnej dobe pre následky svojho pracovného úrazu rovnakého zárobku ako pred úrazom, je v priamej príčinnej súvislosti s tým, že organizácia nesplnila svoju povinnosť uloženú ustanoveniami § 6 zák. č. 150/1961 Zb., § 1 zák. č. 30/1965 Zb. a § 147 zák. práce; organizácia, ktorá zodpovedá za pracovný úraz, zodpovedá za túto škodu podľa § 187 ods. 2 zák.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 22. 2. 1968, [6 Cz 27/67.](#))

Rozhodnutím Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia – Správy dôchodkov v Bratislave zo 16. 4. 1965 bol navrhovateľke od 1. 12. 1964 priznaný podľa § 9 a 10 zák. č. 55/1956 Zb. starobný dôchodok v sume 486 Kčs mesačne. Pri vymieraní tohto starobného dôchodku vychádzal odporca z priemerného ročného zárobku navrhovateľky za roky 1959 až 1963.

Vo svojom opravnom prostriedku sa navrhovateľka domáhala, aby do základu pre výpočet dôchodku boli zahrnuté tiež sumy, ktoré v rozhodnej dobe dostávala od svojho bývalého zamestnávateľa ako náhradu ušlého zárobku v rámci odškodnenia pracovného úrazu utrpeného 28. 5. 1958.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 27. 5. 1956 bolo rozhodnutie odporcu zrušené s odôvodnením, že odporca je povinný započítať do hrubého zárobku navrhovateľky v brutto sumách aj sumy, ktoré boli navrhovateľke vyplatené ako náhrada ušlého zárobku.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že uznesením krajského súdu bol porušený zákon a toto uznesenie zrušil.

Z odôvodnenia:

Nárok navrhovateľky na starobný dôchodok vznikol v druhom polroku 1964; preto bolo treba pri zisťovaní hrubého zárobku vychádzať so zreteľom na § 109 a 145 zák. č. 101/1964 Zb. z § 9 zák. č. 101/1964 Zb. a § 13 vyhl. č. 102/1964 Zb. Podľa týchto ustanovení treba považovať za hrubý zárobok všetku hrubú mzdu (príjem) dosiahnutú v zamestnaní alebo v súvislosti s týmto zamestnaním, ak podlieha dani zo mzdy. Náhradu ušlého zárobku podľa zák. č. 150/1961 Zb., popr. náhradu za stratu na zárobku podľa zák. č. 30/1965 [a rovnako tak podľa § 193 ods. 1 písm. a) zák. práce] nemožno považovať za hrubý zárobok, lebo nejde ani o odmenu za vykonanú prácu ani o náhradu mzdy za dobu, kedy pracovník nemohol pracovať pre prekážky v práci, ale o jednu zo zložiek náhrady škody. Povinnosť k tejto náhrade škody postihuje organizáciu, ktorá za úraz zodpovedá, ak nespĺnila svoju povinnosť zabezpečiť pracovníkovi po pracovnom úraze takú prácu, pri ktorej by si aj pri svojom zmenenom zdravotnom stave zarobil rovnako ako pred úrazom. Táto náhrada nepodlieha tiež dani zo mzdy (porov. č. 2 ods. 5 písm. c) vyhl. č. 24/1967 Zb.).

Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava-mesto bolo zistené, že žalovanému Mlyny a cestovinárne v B. bolo uložené zaplatiť žalobkyni A. V. sumu 7699,38 Kčs ako náhradu za stratu na zárobku podľa § 8 ods. 1 zák. č. 30/1965 Zb., a to za dobu od 27. 1. 1959 do 31. 12. 1959 a od 1. 5. 1962 do 31. 10. 1964, kedy si na novom pracovisku, na ktoré bola preradená po pracovnom úraze, zarobila menej ako pred úrazom. Suma priznaná navrhovateľke v tomto konaní predstavuje náhradu škody, ktorú navrhovateľka utrpela tým, že jej podnik nezabezpečil po pracovnom úraze takú prácu, pri ktorej by si zarobila rovnako ako pred úrazom.

Ak teda Krajský súd v Bratislave uložil odporcovi, aby pri vymieraní starobného dôchodku navrhovateľky do hrubého zárobku zahrnul aj náhradu škody, porušil tým zákon v ustanovení § 13 vyhl. č. 102/1964 Zb. v súvislosti s ustanoveniami § 109 a 145 zák. č. 101/1964 Zb. a § 10 zák. č. 55/1956 Zb.

Navrhovateľka má, pravda, právo, aby sa od organizácie, ktorá podľa ustanovenia o všeobecnej zodpovednosti organizácie za škodu (§ 187 ods. 2 zák. práce) zodpovedá za jej pracovný úraz z roku 1958, domáhala náhrady škody spočívajúcej v tom, že jej starobný dôchodok je vymieraný teraz nižšou sumou len preto, že v rozhodnej dobe (1959 až 1963) nemohla pre následky svojho pracovného úrazu docieľať rovnakého zárobku ako pred úrazom. Táto ujma na starobnom dôchodku je totiž v priamej súvislosti s tým, že organizácia nespĺnila svoju povinnosť uloženú jej ustanovením §

6 zák. č. 150/1961 Zb. (porov. § 147 zák. práce) a nezabezpečila navrhovateľke po pracovnom úraze takú prácu, pri ktorej by bola mohla docieľiť rovnakého zárobku ako pred úrazom.